

A budapesti Pannónia Szőrmearugyár nem szallította határidőre az anyagot

Lemaradt az export-terv teljesítésében a Szegedi Szőrme és Bőrruhakészítő Vállalat

A Szegedi Szőrme- és Bőrruhakészítő Vállalat az öt éves tervben létesült. Azelőtt a szőrmekészítés szezonjellegű volt. Igen sok munkás csak ősszel dolgozhatott szakmájában. Az üzemben most az év minden szakában tervszerű munka folyik, hogy tervüket ne csak teljesítsék, hanem jóval túl is teljesítsék. Az üzemben export árut is készítenek a népi demokratikus országok és a nyugati államok részére. Az elmúlt évben december 22-ig már befejezték export tervüket. Kiváló minőséggel dolgoztak, reklamáció nem érkezett a vállalatokhoz a minőséggel kapcsolatban, s a „Tannin-pex” külkereskedelmi vállalat közvetítésével az üzem dolgozói díjazásban részesültek, mert határidőre hibátlan árut szállítottak.

Az 1953-as év első negyedében még fokozottabb gondot vízik munkájukat.

Rákosi elvtárs útmutatásait figyelembe véve

évi exporttervüket december 15-re akarják teljesíteni. A minőség javítása érdekében a munka ellenőrzését jobban megszervezik. Azelőtt több esetben előfordult, hogy a már kész bőrkabátokon veték észre a hibát, amelyet már nehéz volt kijavítani. Most azonban az egyes munkadarabok minőségét — amint átveszik a dolgozóktól — azonnal ellenőrzik. Ha nem megfelelő, visszaadják készítőjének.

Fel szabadulnunk 8. évfordulójára az üzem minden dolgozója tett munkafelajánlást. Vállalták, hogy

a termelés növelésével párhuzamosan az exportgyártmányok minőségét is fokozatosan javítják a tervgyűlés végére; a szőrmekészítés dolgozói 1,3 százalékkal, a bőrruhakészítés dolgozói pedig 1,4 százalékkal. Bohner Pál versenyre hívta ki Szőgi Józsefet, hogy április 4-re tervüket minőségileg is teljesítsék. Dancsó Irén nemrég szakmunkás, s a gyenge minőséggel dolgozó közé tartozott.

Április 4 tiszteletére hibátlan munkadarabokat

akar gyártani. Munkája közben megfigyelt az idősebb szakmunkások módszereit és meghallgatta tanácsait. Naponta javul munkájának minősége. Gaál Zoltán szőrmeszabász 4 százalékos minőségjavításra tett felajánlást. Eddig ő sem tartozott azok közé, akik kifogástalan árut készítenek. Most elhatározta, hogy a legjobb minőségért ő is harcba indul, s elnyeri a vándorzászlót.

A fiatalok között is verseny indult meg

a legjobb minőséggel dolgozó ifjúsunkas

címért. Kiss László, Konkoly Mária még körültekintőbben vizsgálják meg a kész munkadarabokat és igyekeznek kevés hibával dolgozni. A minőségi vándorzászló birtokosai akarnak lenni, s az export terv teljesítéséhez kiváló minőséggel járulnak hozzá. Tátrai György, többszörösen ju-

talmazott, a szakma legjobb dolgozója, is elhanyagolja egy kissé a minőségi munkát. Elsősorban a termelés növekedését tartja szem előtt. Tátrai elvtársnak, mint a szakma legjobbjának, jobban kellene ügyelnie arra, hogy a 217 százalékos mellett milyen minőséggel dolgozik. Forgó Teréz ifjúsunkásnak is többlet kell törőnie a minőséggel. Annak ellenére, hogy termelésileg állandó emelkedést mutat — legutóbb 155 százalékos teljesítést — munkája minősége mégis 87 százalékos. Forgó Teréz kapkodva, figyelmetlenül dolgozik, s a hibás munkadarabokat többször is visszakapja.

Az exportterv teljesítése a Szőrme- és Bőrruhakészítő Vállalat valamennyi dolgozójától azt kívánja, hogy

állandóan javítsák a minőséget

Ebben az évben is reklamációmentesen kell dolgozni. A vállalat azonban ebben az évben 320 ezer forint értékű áruval lemaradt az export terv teljesítésében. Igaz, az export gyártmányok készítéséhez a szükséges nyersanyagot nem kapták meg kellő időben. A budapesti Pannónia Szőrmearugyár napjára bizonyosan nem mutatta jól a határidőt: ezért késik a kellő mennyiségű anyag. Ezt a lemaradást azonban a Szegedi Szőrme- és Bőrruhakészítő Vállalat dolgozói be akarják hozni, hogy évi export tervüket, valójában december 15-re fejezhessék be. Ehhez azonban az is szükséges, hogy a budapesti Pannónia Szőrmearugyár mindig pontosan, határidőre szállítsa a szükséges anyagot.

Kétéves gyermekápolónőképző tanfolyam indul

Az egészségügyi minisztérium február elején kétéves gyermekápolónőképző iskolát indít Budapesten, II. számú gyermekklinikán. (IX. Tüzoltó utca 7-9.) A hallgatók az első évben elméleti és gyakorlati képzésben részesülnek s teljes ellátást, lakást, valamint havi 116 forint tanulmányi segélyt kapnak. A második évben a kórházak, kórházak gyermekosztályain tanulónővéri fizetés mellett végzik el gyakorlati idejüket.

A tanfolyamra 17-30 év közötti egészséges nők jelentkezhetnek, akik az általános iskola nyolc osztályát elvégezték s kívánság éreznék erre a munkára. A bevételeket február 1-ig kell benyújtani a tanfolyam vezetőjéhez. Sajátkezűleg írt részlete önéletrajzot, születési, iskolai, kórházi orvosi és hatósági vagyoni bizonyítványt kell mellékelni a kérvényhez.

A tanfolyam sikeres elvégzése után a gyermekápolónő elhelyezéséről az egészségügyi minisztérium gondoskodik.

Schvarex Lipótné

Az utca korán ébred. Csilingelő villamosok, munkásjelző emberek jelzik — új munkanap kezdődött. Ilovská Lajosné, a Szegedi Ruhagyár dolgozója a gyár kapujában találkozik Hubert Margittal, a II-es terem élenjáró dolgozójával, aki először három és fél éves Évi ke kislányával az üzem óvodája felé igyekezik. Ilovskáné elvtársnő első útja a hangosbíráló bemozdóhoz vezet. Zsebök János elvtársnak adja át a cédulát, melyre az előző nap élenjáró dolgozóinak nevét írta fel, hogy ajándékosítással lépjen meg munka közben a példamutatókat.

Már egy éve a II-es terem egyik műszakjának szakszervezeti bizalmisa Ilovskáné Csoportjával állandóan foglalkozik és a legkisebb panaszt is igyekszik orvosoltatni — elintézi. Dékány Istvánné is megkapta közbenjárására elmaradt szociális segélyét. Ideje jut még arra is, hogy a kultúrgárda próbáit is látogassa munka után. Az ő csoportjában dolgozik Bálint Ilona, aki dr. Endrődi Ferenc karnaggyal kötött meg egy közeli jövőben a gyár négy éves fennállásának jubileumi ünnepére.

Munkamódszeréből említésre méltó többek között a reggelizés alatti 10 perces idő felhasználása. Ilovskáné legutóbb is az ünnepszerű felajánlásokat beszélte meg csoportja tagjaival. Elmondotta: „hazánia az elért százalékok alapján tegyék meg vállalkozásukat a termelés, a minőség és anyagtakar-

kosság növelésére. A csoport tagjai helyeselték az új rendszer bevezetését és egymásután tettek vállalkozásokat április 4-re, hazánk felszabadulásának nyolcadik évfordulójára.

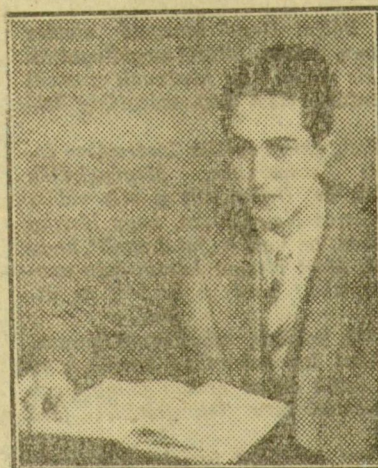
Révész Mihály sztahanovista a legutóbbi értékelések szerint 183 százalékos ért. Vállalta, hogy ezt a szintet továbbra is megtartja, ezenkívül még százszázalékos minőségi munkára tett fogadalmat. Egyik legszebb felajánlást Kovács Ferencné tette, aki 132 százalékos 134 százalékos emeli munkateljesítményét. Kovácsné azelőtti hónapokig nem teljesítette normáját, de most ő is jó eredménnyel dolgozik, mivel Révész Mihálytól és Ilovskáintól megtanulta a gyors munkamódszereket.

Megvitatják a 10 perc alatt röviden a legújabb feladatokat. Egy ilyen röpgyűlésen beszéltek meg azt is, hogy a tízperces mozgalmában továbbra is élen kell járniuk, habár a hat órai kezdés helyett háromnegyedhatkor kezdődik a műszak.

„Többet termelünk, ha a munkaidőt teljes mértékben kihasználjuk” — mondotta Ilovskáné a csoportnak. Minden felhozott „érvel”, melyet a rendszer bevezetése ellen mondtak, lezserelt határozott hangja:

„Magunknak építjük az országot! Károsodás nem érhet bennünket: félórás ebédidőt számolnak el az előbbi negyedóra helyett.

A vizsga eredménye: kitűnő!

Házukban évente egyre több és több dolgozó gyermeke lép át a főiskolák küszöbét, hogy a tudomány várát meghódítsa mint lépéshez hű értelmiségi dolgozó végezze

munkját a szocializmus építésében. A félévi vizsgák jó eredményei azt mutatják, hogy a dolgozók gyermekei megértik, hogy maguknak tanulni és ezért igyekeznek a tanulás terén minél jobb eredményt elérni.

A Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola is sok jó pedagógust nevelt már eddig is államunknak. Az 1952-53-as tanévben is számos jó pedagógus került majd ki a Szegedi Főiskoláról. Riesz Béla, a Pedagógiai Főiskola II. éves orosz szakos hallgatója az elmúlt évben is kiválóan vizsgázott. Jó tanulmányi eredményeiért Rákosi oklevéllel tüntették ki. Riesz elvtárs másfél évvel ezelőtt még a Szegedi Textilművek-nél dolgozott, onnan került a Pedagógiai Főiskolára. A Főiskolán két marxista szemináriumot vezet az I. és a II. évfolyamon. Lelkiismeretesen készült fel most is a tananyag átvételére: kitűnőre vizsgázott.

A SZÜLŐK FELELŐSSÉGE

Népgazdaságunk évről-évre hatalmas összeget fordít ipari tanulóképzésünk fejlesztésére. A már meglévő intézetek mellé számos korszerűen felszerelt, új intézet létesül, amelyekben kiváló szakemberek oktatják a szocializmus építésének új szakmunkásait.

Ipari tanulóink sok mindent kapnak államunktól. Mindenekelőtt megbecsülést és szerető gondoskodást, de egyenruhát, tanszereket, tankönyveket és más felszereléseket is kapnak. Államunk gondoskodik megfelelő elhelyezésükről. Szép otthonokban lakhatnak, szabadságuk idején az ország legszebb helyein üdülhetnek. Gondoskodik kulturális és sportigényeik kielégítéséről is. Szakképzett oktatókkal, megfelelő felszereléssel biztosítja számukra a legkülönbözőbb kulturális és sportlehetőségeket.

Mindezek ellenében államunk csupán azt kívánja tanulóinktól, hogy tanuljanak, hogy a képességük szerint a lehető legjobban tanulják meg szakmájukat. Ez népgazdaságunk érdeke mellett ipari tanulóink saját érdeke is. Ipari tanulóink zöme meg is értette feladatát s becsületesen, jó munkával igyekszik meghálálni pártunk, népünk gondoskodását. Vannak azonban még olyan fiatalok, akik nem értik meg feladataikat, akik nem értékelik államunk gondoskodását. Többen önkényesen elhagyják az ipari tanuló intézeteket és súlyosan vétnek a munka- és a tanulmányi fegyelem ellen. Vannak még szülők, akik felelőtlenségül visszahívják az intézetből gyermekeiket s nem gondolnak arra, hogy ezzel tetemes kárt okoznak népgazdaságunknak, de saját maguknak és a gyermekeiknek is.

Népköztársaságunk Miniszterta-

nácsa rendeletet hozott ezeknek a visszasságoknak megszüntetése érdekében. Államunk ezennel fokozottabb felelősséget követel a szülőtől is az ipari tanulóképzés érdekében. A rendelet kimondja: „az ipari tanuló — szülőjével egyetemlegesen — köteles az államnak megtéríteni a tanítással felmerült költségeket, ha a tanulóviszonyt önkényesen megszüntette, vagy őt a tanulóviszonyból fegyelmi úton, vagy igazolatlan mulasztás miatt kizárták”. Továbbá kimondja, hogy: „A költségmegtérítés legmagasabb összege ezeröt-száz forint”.

A rendelet intézkedik a megtérítés körülményeiről is, amikor megszabja, hogy: „A költségmegtérítés kötelezettségét és a megtérítendő összeget az ipari tanuló intézet igazgatójának javaslatára a munkaadókat illető Hivatalnak az intézet székhelye szerint illetékes helyi igazgatóság állapítja meg. A határozat hozatala előtt az ipari tanuló és szülőjét a lakóhelyük szerint illetékes községi (városi, városi kerületi) tandes végrehajtóbizottsága útján kell meghallgatni”. Továbbá, hogy „...figyelemmel kell lenni a kötelezett vagyoni és jövedelmi viszonyaira és a szükséghez képest meg kell engedni a részletekben való megtérítést is”.

Ennek a minisztertanácsi rendeletnek hatalmas jelentősége van ipari tanulóképzésünk szempontjából s fokozottabb felelősségtérre nevezi a szülőket. Nagy segítséget nyújt a megfelelő számú szakmunkásutánpótlás biztosításához, az indokolatlan lemorzsolódás megakadályozásához. Bevonja a szülőket abba a harcba, amelyet a munkafegyelem megbontói ellen folytatunk s fokozottabb felelősségtérre nevezi őket gyermekeik jövője és ötéves tervünk határidő előtti megvalósítása érdekében.

A BIZALMI EGY NAPJA

A jó felvilágosító szó után melyet támogattak a kommunisták, egyhangúlag helyeselték az új időbeosztást a csoport tagjai.

Lüköti ütemben folyik reggel óta a munka a Szegedi Ruhagyár II-es termében. Tíz óra felé jár az idő, amikor a hangszóró megszólal:

„Most pedig a II-es terem egyik dolgozójának, Pócsi Jánosnénak küldjük a következő dalt. Pócsi Jánosné tegnap előirányzatán felül öt öltönytel többet gomboxolt fel...” Felcsendül a halk keringő dallama és Pócsi Jánosné egy pillanatra a mosolygó Ilovskáinéra néz, aki a hálmögöltti asztalnál dolgozik, utána pedig a terem balsarkába tekint, ahol a fali festményen gyermeke mosolyog anyjára: az ő kislája jászok ott a homokbucka tetején. Mintha azt mondaná tekintete: „Érttem dolgozol Edesanyám...”

A Ruhagyár festője, Piniér János elvtárs, minden teremben lefestette az élenjáró munkások gyermekeit és valóságos otthoni meleget varázolt a munkatermekbe. A munkások együtt dádolják az ismeri dallamot a hangszóró hangjával — közben egymásután kerülnek ki kezeik közül a munkadarabok.

Kétóránként mondja be a hangszóró a legjobb szalag és legjobb terem eredményeit. Az értékelés alapján a legjobb terem kapja

meg a vándorzászlót. A II-es terem felujjong, amikor nekik ítélik az utóbbi két óra alapján a piros szalagot. Hubert Margit, aki most teljesítette éppen napi előirányzatát és most már terven felül dolgozik, együtt örül velük. A künn munkásné ezer darab ruhakapcsol verrat már fel reggel óta. Célja: a műszak végéig az ezeröt-századikát is felvarrhasssa.

Ilovskáiné örömmel tekinti a versenytáblára, melyre most írja ki Rácó Ilona elvtársnő a legújabb eredményeket.

„Révész Mihály gomboxó már június 29-i tervét teljesíti. Ő június 6-án tart” — állapítja meg mindjárt és Dékány Istvánné is örül annak, hogy Kovács Ferencné már április 3-nál tart.

Ilovskáinének ekkor eszébe jut, mennyit magyarázatott Kovácsné, hogy megjavuljon a teljesítménye. Munkáján siker koronázta...

Délután három óra felé jár az idő, amikor Ilovskáiné elvtársnő a villamosmegállóhoz siet. A műszak végével megbeszélte Révész elvtárral, hogy legközelebb írjon cikket a falujáságra. Utána a terrodában kéri Arendás Pálnéval, a másik bizalmival a legújabb munkaadományokat. Leszalad még pár percre az UB irodába is, ahol Léva Irén elvtársnővel beszélget a szociális ügyekről. Megelégedetten száll fel a villamosra és az újabb feladatokat megoldásán tűnődik.

Kiss György.

A deszki tanács tagjai segítik a dolgozó parasztokat

A deszki tanács tagjai néhány nappal ezelőtt tanácsulésen értékelték az 1952. évi munkájukat és megállapították, hogy az eredmények mellett hibákat is követtek el. Jó eredményt értek el a begyűjtésben és az adófizetésben és ennek következtében a szegedi járásban az első helyre kerültek. Az adófizetés és a begyűjtés maradéktalan teljesítéséért folytatott munkájuk közben azonban megfigyeltek arról, hogy a vetéshez segítséget adóknak a dolgozó parasztságnak. A jó felvilágosító munka hiánya okozta, hogy Deszk dolgozó parasztsága nem végezte el határidőre az őszi vetést.

Az eredményekből és a hibákból okulva a tanács tagjai megfogadták, hogy a falu dolgozó parasztságának ők maguk, a tanács tagjai mutatnak jó példát. Elhatározták, hogy a vetéshez segítséget adóknak a dolgozó parasztságnak. A jó felvilágosító munka hiánya okozta, hogy Deszk dolgozó parasztsága nem végezte el határidőre az őszi vetést.

Korom Istvánné